

[Svend Auken]

lingsbalance nogle forfærdelige krabater at have med at gøre.

Jeg gentager: i januar måned sagde den daværende finansminister og statsministeren, at underskuddet ville blive 8 mia kr. I foråret sagde man 12 mia kr. Så sagde statsministeren, at den kritiske grænse var 15 mia kr., og nu siger det økonomiske sekretariat, at det er 16 mia kr. Men alle ved, at det bliver mindst 18 mia kr., som også Nationalbanken har peget på det, og at en væsentlig del af denne forværring af betalingsbalancen skyldes en alvorlig stigning i importen af forbrugsvarer. Alene i de første otte måneder i år er importen til forbrug vokset med 4 mia kr. Hr. Jes Lunde har udmærket beskrevet, hvad det er for forbrugsvarer, man køber, og det er dem, vi ikke har råd til.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, der spørger, hvor vi vil få det forbrug fra, som vi vil bytte med en kortere arbejdstid, at i alle regeringens fremskrivninger vedrørende den fremtidige økonomiske udvikling er der forudsat en anelig vækst i det private forbrug. En anelig vækst i år, en anelig vækst til næste år og næste år og næste år og næste år igen. Det tror vi ikke er samfundsøkonomisk forsvarligt, og det er dette merforbrug, som der var langt mere perspektiv i – det tror jeg også der er folkelig basis for – at ombytte med en nedsat arbejdstid.

Statsministeren havde nogle, undskyld, bizarre bemærkninger, som jeg håber han har fået i ufordøjet form fra en medarbejder, sat på en pligtmæssig opgave, til imødegåelse af vort forslag om at styrke den danske eksportindsats, hvor statsministeren ligefrem mente, at det var et brud på GATT-aftaler, og hvad ved jeg.

Jeg vil gerne sige til statsministerens orientering, at vi i forvejen gør en eksportindsats, men alle, også hans egne medarbejdere og hans egne ministre siger, at denne eksportindsats er for svag. Danmark er for svagt kørende. Vi har for traditionelle produkter, og vi eksporterer dem til for traditionelle markeder. Det er en eksportindsats med nye produkter på nye markeder, en sådan massiv styrkelse skulle bruges til.

Og så må jeg slutte med at sige, at statsministeren er en fantastisk dygtig taler; det har jeg sagt før, og det vil jeg gerne gentage. Han er så dygtig, at han næsten kan vende de sociale kendsgerninger i dette land 100 pct.

om. Jeg tror, at masser af mennesker – det kan være efterlønsmodtagere, som i tillid til den ordning, vi havde, er gået på efterløn, det kan være folk, der er blevet syge eller arbejdsløse uden egen skyld, det kan være folk på bistand, osv. – spørger sig selv, om det virkelig kan være rigtigt, at vi har en statsminister, der ikke kender følgerne af sin egen politik, nemlig et alvorligt fald i den daglige levestandard, et fald, som for visse grupper vedkommende, når vi kommer frem til april 1986, som er den foreløbige frist for regulering af dagpenge osv., vil nå op på mere end 20 pct.

Gammelgaard (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken, hvad der egentlig i højere grad er udtryk for en social indsats, for en højnelse af den sociale standard i et samfund, end det, at man nedbringer arbejdsløsheden. Jeg gør opmærksom på, at i de to sidste år hr. Anker Jørgensen var ved regeringsmagten sammen med sine ministre, steg arbejdsløsheden med ca. 80.000. Jeg gør også opmærksom på, at i år skabes der her i landet omkring 40.000 nye arbejdspladser, og det betyder, at vi, når vi tager hensyn til den store tilgang, kan nedbringe arbejdsløsheden med ca. 5.000. Vi har fået vendt udviklingen, og det er første gang i en årrække, at vi nedbringer arbejdsløsheden.

Årsagen til denne mindre arbejdsløshed, de mange nye arbejdspladser, er de store investeringer. Det er særdeles bemærkelsesværdigt, at den danske industriproduktion stiger hurtigere end industriproduktionen i de fleste af de lande, vi normalt sammenligner os med. Der er kun to andre industrilande, der har højere vækstrater, nemlig USA og Japan. Alle de andre har lavere, og dermed er også svaret givet på de sædvanlige socialdemokratiske påstande om, at industriens øgede overskud ikke giver sig udslag i flere investeringer. Overskuddet går simpelt hen til investeringer. Sammenlignet med andre europæiske lande har Danmark langt den største stigning i industriinvesteringerne. Fra marts-april 1983 til marts-april 1984 steg industriinvesteringerne herhjemme med 60 pct., mens EF-gennemsnittet var 13 pct. Holland kom os nærmest med en stigning på 29 pct.